

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ

Sp.zn.: S-MHMP 553/2012/OST/Če

V Praze 22.5.2012

HC05 31056/2012

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, jako odvolací správní orgán příslušný dle ustanovení § 81 odst. 3 písm. a) zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a dle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci společného odvolání Jana Běbra, nar. 20.4.1970, a Evy Běbrové, nar. 20.8.1970, oba bytem Ke Klimentce 2156/19, Praha 5, a Radka Janaty, nar. 30.6.1970, a Mgr. Magdaleny Janatové, nar. 1.10.1969, oba bytem Jiráskova 1638, Černošce, všichni zastoupení Mgr. Martinem Bahledou, advokátem ČAK č. 09541, Kozí 915/7, Praha 1, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru stavební úřad, čj. OSU.Sm.p.2751/3-32461/2011-Za-UR/Z ze dne 14.10.2011, kterým byla zamítnuta žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby označené jako „Novostavba rodinného domu v proluce“, dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl tak, že

odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění:

Úřad městské části Praha 5, odbor stavební úřad, (dále jen stavební úřad) vydal dne 14.10.2011 pod čj. OSU.Sm.p.2751/3-32461/2011-Za-UR/Z rozhodnutí, kterým zamítl společnou žádost Jana Běbra, Evy Běbrové, Radka Janaty a Mgr. Magdaleny Janatové, zastoupených prof. Ing. arch. Ivanem Kroupou, kancelář Ivan Kroupa architekti s.r.o., IČ 27430201, Lesní 320, Mukařov, podanou dne 9.5.2011, o umístění stavby označené jako „Novostavba rodinného domu v proluce“. Jako důvod zamítnutí žádosti stavební úřad uvedl ten, že navrhovaná stavba není v souladu s cíli a úkoly územního plánování, je v rozporu s některými ustanoveními vyhl. č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, (dále jen OTPP) a neodpovídá požadavkům přílohy č. 4 vyhl. č. 503/2006 Sb.

Proti uvedenému rozhodnutí podali dne 2.11.2011 společné odvolání Jan Běbr, Eva Běbrová, Radek Janata a Mgr. Magdalena Janatová, prostřednictvím Mgr. Martina Bahledy, advokáta (dále jen odvolatelé). V odvolání k jednotlivým závěrům stavebního úřadu, které označují ad a) – h) uvádějí následující odvolací důvody. Oponují názoru stavebního úřadu, že záměr je v rozporu s ustanovením § 90 písm. b) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), když narušuje prostorové uspořádání území, které ale není definováno, s odkazem na názor autora návrhu napadají názor stavebního úřadu, že se nejedná o proluku, do níž je záměr situován, zpochybňují tvrzení stavebního úřadu, že se nejedná o rodinný dům podle definice obsažené ve vyhl. o OTPP. Odvolatelé dále zpochybňují závěr

stavebního úřadu, že záměr nevyhovuje ustanovení čl. 4 vyhl. o OTTP z hlediska urbanistického a architektonického charakteru prostředí, které rovněž není předmětem žádné definice. V této souvislosti zmiňují, že nelze hovořit o nevhodnosti reagování záměru na charakter a strukturu stávající zástavby, když není dostatečně vysvětleno, jaký je podle stavebního úřadu charakter a struktura stávající zástavby a v čem je konkrétně spatřována nevhodnost záměru. V dalším textu odvolatelé konstatují, že pokud považoval stavební úřad podklady za nedostatečné, měl vyzvat žadatele k jejich doplnění, neboť nemůže vycházet z neúplné žádosti. Dále pak uvádějí, že součástí technické zprávy jsou údaje o hydrologických podmínkách stavebního pozemku, proto nelze souhlasit se závěrem stavebního úřadu, že nebyly předloženy. Sdělení stavebního úřadu, že nebylo prokázáno, že odvod spalin z kotelny v 1 PP negativně neovlivní okolní obytnou zástavbu, vyvrací odkazem na stanovisko ÚMČ Praha 5, odboru dopravy a ochrany životního prostředí, a odkazují na zpracovanou energetickou bilanci. K této problematice pak dále uvádějí, že podle požadavku stavebního úřadu byla nad rámec požadavků zákona zpracována energetická bilance projektu s výslednými hodnotami nevyžadujícími ani vyjádření Státní energetické inspekce. V dokumentaci není prokázáno, že projekt nenaplňuje parametry, pro které by bylo třeba vyžadovat zpracování rozptylové studie, požadavek stavebního úřadu je tedy nezákonný. V závěru vyvrací stavebním úřadem vytýkané nedostatky v dokumentaci a to chybně uvedená č. některých pozemků v koordinační situaci v měř. 1:500 – dle odvolatelů chyba v psaní a počtech; absence údajů požadovaných vyhl. č. 503/2006 Sb., příloha č. 4, bod C.2.e) v části přeložky kanalizační přípojky – odvolatelé namítají, že měli být vyzváni k doplnění; absence zákresu povolené stavby ubytovny na sousedním pozemku v situaci a pohledech s výškovým osazením obou staveb za účelem posouzení odstupových vzdáleností – odkaz odvolatelů na projednání věci s vlastníkem a na dokumentaci přístupnou k nahlédnutí na stavebním úřadu; přetrvávající rozpor mezi dokumentací a závazným stanoviskem dotčeného orgánu státní správy na úseku památkové péče (stavba s obytnou věží o pěti, resp. šesti podlažními na východní straně a popisem v technické zprávě, na kterou stavební úřad písemně upozorňoval) – odvolatelé k tomuto názoru stavebního úřadu sdělují, že oproti dokumentaci předkládané k posouzení památkovému orgánu byl projekt upraven ve vnitřní dispozici obytné věže v souladu s čl. 3 vyhl. o OTTP, že parametry pro posouzení v úrovni územního řízení nebyly dotčeny, proto nebyla žádána revize stanoviska. V závěru odvolání odvolatelé poukazují na skutečnost, že stavební úřad se nezabýval jednotlivými námitkami vznesenými účastníky řízení v souladu s ustanovením § 114 stavebního zákona.

Po seznámení účastníků řízení s obsahem odvolání podle ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu předložil stavební úřad odvolání spolu s napadeným rozhodnutím a veškerým spisovým materiálem Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebnímu, k přezkoumání a rozhodnutí.

Magistrát hl. m. Prahy, odbor stavební (dále jen odvolací orgán), nejprve zkoumal, zda je odvolání přípustné a včasné, tedy, zda bylo podáno proti rozhodnutí, kde zákon podat řádný opravný prostředek nevyklučuje, a zda bylo podáno účastníky řízení v řádné odvolací lhůtě, přičemž zjistil, že zákon podat odvolání proti rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o vydání územního rozhodnutí, nevyklučuje, a že společné odvolání bylo podáno žadateli v patnáctidenní odvolací lhůtě. Odvolání je tedy přípustné a včasné. Odvolací orgán po tomto zjištění podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a jeho věcnou správnost v rozsahu odvolacích námitek.

Odvolací orgán z předloženého spisu zjistil, že dne 9.5.2011 byla stavebnímu úřadu doručena společná žádost všech odvolatelů o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby na pozemcích č. parc. 2751/3 o výměře 636 m² a č. parc. 2744 – část, o výměře 57 m², oba v k.ú. Smíchov, vedené v katastru nemovitostí jako zahrada. Pozemek č. parc. 2751/3 je ve spoluvlastnictví odvolatelů, pozemek č. parc. 2744 je ve vlastnictví společnosti NMD s.r.o.

a jeho část je předmětem budoucí smlouvy kupní ve prospěch odvolatelů. Pozemek č. parc. 2751/3 je zatížen věcným břemenem vedení kanalizační přípojky, umístění revizní šachty a v případě oprav umožněním přístupu. Na pozemcích má být podle záměru umístěna stavba rodinného domu o dvou nadzemních podlažích a podkroví o maximální výšce 17,40 m, zastavěná ploše 212,3 m² (včetně exteriérových konstrukcí 276 m²). Stavební úřad opatřením ze dne 31.5.2011 vyzval žadatele k doplnění žádosti ve lhůtě do 31.8.2011 a současně řízení přerušil. Dne 4.7.2011 byla žádost doplněna a stavební úřad opatřením ze dne 22.7.2011 oznámil dotčeným orgánům státní správy, účastníkům řízení a veřejnosti, že bylo dne 9.5.2011 zahájeno územní řízení a nařídil na den 8.9.2011 konání veřejného ústního jednání. Současně upozornil, že stanoviska, námitky a připomínky mohou být uplatněny nejpozději při konání ústního jednání, jinak k nim nebude přihlédnuto. Součástí spisu jsou dále vyjádření účastníků řízení, protokol z ústního jednání, reakce na uplatněné námitky a napadené rozhodnutí jako výsledek projednané věci.

V postupu stavebního úřadu neshledal odvolací orgán důvody, které by vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí, zabýval se proto věcnou stránkou napadeného rozhodnutí ve vztahu k uplatněným námitkám.

- názor stavebního úřadu, že záměr je v rozporu s ustanovením § 90 písm. b) stavebního zákona neboť narušuje prostorové uspořádání území, nemá oporu v předložených podkladech, závazných stanoviscích dotčených orgánů státní správy; stavební úřad nerespektuje souhlasné stanovisko vydané odborem Kancelář architekta městské části Praha 5

Co je stavební úřad v rámci územního řízení povinen posuzovat, deklaruje ustanovení § 90 stavebního zákona. Stavební úřad zkoumá, zda je záměr v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, zda je v souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot, zda je v souladu s požadavky stavebního zákona a prováděcích předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, dále sleduje soulad s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a v neposlední řadě, zda respektuje požadavky zvláštních právních předpisů a stanoviska dotčených orgánů podle zvláštních předpisů. K tomuto ustanovení se váže § 92 stavebního zákona, který uvádí, že není-li záměr v souladu s požadavky ustanovení § 90 stavebního zákona, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne. Z uvedeného vyplývá, že posoudit vhodnost začlenění navržené stavby do území přísluší stavebnímu úřadu, nikoliv kanceláři architekta městské části, která nemá ze zákona žádnou pravomoc v této věci. Pokud jde o námitku odvolatelů, že doložená závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy byla kladná, je třeba upozornit, že jednotlivé orgány, které tato stanoviska poskytují, hájí zájmy jen v rozsahu jim speciálním zákonem svěřených oblastech, nikoliv komplexně, jak to stanoví stavební zákon. Je třeba přisvědčit odvolatelům v tom, že zákon, ani prováděcí předpis nedefinuje pojem prostorové uspořádání. V této věci lze však zobecnit požadavky upravené v předchozí právní úpravě, a to odkazem na ustanovení § 4 prováděcí vyhlášky č. 132/1998 Sb., kde bylo uvedeno, že v podmínkách pro umístění stavby se stanoví mimo jiné požadavky na ochranu urbanistických a architektonických hodnot v území včetně druhu a barvy vnějších úprav stavby (krytiny, omítek, nátěrů apod.), na výškové a polohové umístění stavby, odstupy od hranic pozemků a sousedních staveb atd. Odvolací orgán ověřil, že záměr je situován do plochy označené platným územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy jako OB – území čistě obytné. Toto území je tvořeno smíšenou rodinnou a bytovou zástavbou. V ploše, kde je záměr navrhován, jsou objekty situovány pravidelně podél komunikace Nad Bertramkou a Fráni Šrámka. Situování objektu tak, jak je navrženo, tedy mezi stávající zástavbou se nikde v okolí nevyskytuje. V tom lze spatřovat rozpor s urbanistickým charakterem prostředí.

- názor stavebního úřadu, že se jedná o proluku vychází z neaktuálního právního předpisu (viz novela vyhl. o OTHP č. 7/2001 Sb. hl. m. Prahy)

Záměr, již ze samotného označení „Novostavba rodinného domu v proluce“, vychází z předpokladu, že se stavba navrhuje v ploše, kterou lze takto hodnotit. Pro účely vyhl. o OTHP byla v čl. 3 odst. 1 písm. l) definována proluka jako „nezastavěný prostor ve stávající souvislé zástavbě včetně nezastavěného nároží, který je určen k zastavění“. Odvolateli zmiňovanou novelou tohoto předpisu je uvedené ustanovení doplněno o další text, a to, že „v zástavbě rodinných domů se prolukou rozumí také nezastavěný pozemek v souvislé řadě pozemků stávajících rodinných domů včetně volného pozemku na nároží ulic, určený k zástavbě rodinným domem“. Z této úplné definice vycházel i stavební úřad při hodnocení předloženého záměru. Pozemek stavby rozhodně není pozemkem v souvislé řadě pozemků rodinných domů určený k zástavbě rodinným domem. Pozemek stavby byl oddělen od pozemku na kterém se nachází objekt č.p. 2666 v k.ú. Smíchov, který je bytovým domem, jeho tvar a přístup na něj ho jistě nepředurčuje k zástavbě rodinným domem, jak předpokládá výše citované ustanovení. Hodnotit takový prostor jako proluku je zcela mimo záměry územního plánování.

- názor stavebního úřadu, že se nejedná o rodinný dům podle definice obsažené ve vyhl. o OTHP je nesprávný

Podle ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. m) vyhl. o OTHP se za rodinný dům považuje stavba pro bydlení, která svým stavebním uspořádáním odpovídá požadavkům na rodinné bydlení a v níž je více než polovina podlahové plochy místností a prostorů určena k bydlení. Rodinný dům podle této definice může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví. Odvolací orgán z dokumentace ověřil, že stavba má jedno podzemní podlaží, jedno nadzemní podlaží, jehož světlá výška se podle řezu A-A' při východní straně objektu zdvojnásobí v prostoru schodiště. Odtud je přístup do dalšího podlaží a podkroví. Podkroví má nepřiměřenou světlou výšku kolem 5 m. Vzniká tak stavba vysoká minimálně 16 m (věž) nad terénem, což by při běžné konstrukční výšce podlaží 3 m bylo srovnatelné s pětipodlažním objektem. Podkroví je dosaženo zešíkmením stropu při minimální výšce svislé stěny kolem 4,5 m, což není pro bydlení běžná světlá výška místnosti. Další navyšování svislých stěn místností vede k nežádoucímu převýšení stavby, což je v rozporu se záměrem omezovat výšku rodinných domů stanovením omezujícího regulativu ve výše citovaném čl. OTHP. Podlaží je podle ČSN 73 4301 definováno jako prostor ohraničený dvěma nad sebou následujícími líci nosné konstrukce stropu. V posuzovaném případě tedy lze navíc za druhé nadzemní podlaží považovat již prostor při schodišti nad stropem prvního nadzemního podlaží, jehož účel není v dokumentaci popsán. Podle uvedeného tedy navržený objekt není rodinným domem.

- závěr stavebního úřadu, že záměr nevyhovuje ustanovení čl. 4 vyhl. o OTHP z hlediska urbanistického a architektonického charakteru prostředí, považují s odkazem na neexistenci definice urbanistického a architektonického charakteru prostředí a nedostatečnost zdůvodnění za nesprávný

Ve smyslu ustanovení čl. 4 odst. 1 vyhl. o OTHP je třeba při umísťování staveb a jejich ačleňování do území respektovat omezení vyplývající z právních předpisů a předpokládaného rozvoje území, obsažená v územně plánovací dokumentaci. Umísťování staveb a míra zastavění pozemku musí přitom odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. V souvislosti s tímto požadavkem stavební úřad uvedl, že je sice navržené řešení stavby architektonicky kvalitní, avšak v komplikovaných a stísněných podmínkách, které lokalita představuje, je nelze hodnotit jako odpovídající stávajícímu charakteru zástavby. Urbanistickou skladbu zástavby při ulicích Fráni Šrámka a Nad Bertramkou lze považovat za konečnou, včetně probíhající zástavby

pozemku č. parc. 2752/2 právě z důvodu zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí v lokalitě. Námitka absence definice, jak uvádějí odvolatelé, nemá v posouzení věci z hledisek, které stavební úřad hájí, žádný vliv.

- stavebním úřadem vytýkaný nedostatek prokázání souladu záměru s čl. 7 odst. 1 a čl. 11 odst. 7 vyhl. o OTHP je nesprávný, neboť žadatelé měli být vyzváni k doplnění, a když tak stavební úřad neučinil, vycházel z neúplné žádosti; údaje o hydrogeologických podmínkách stavebního pozemku a návrh způsobu likvidace dešťových vod jsou součástí technické zprávy

K čl. 7 odst. 1 vyhl. OTHP stavební úřad konstatoval, že předmětem dokumentace předložené k posouzení nebyl doklad o splnění požadavku uvedeného ustanovení, tedy, že není prokázáno, že pozemek určený k zastavění svou polohou, tvarem, velikostí a základovými poměry umožňuje realizaci stavby a její bezpečné užívání. Odvolatelé v reakci na toto konstatování namítají, že měli být vyzváni k doplnění. K tomu odvolací orgán odkazuje na ustanovení § 92 odst. 2 stavebního zákona, ve spojení s ustanovením § 51 odst. 3 správního řádu. Jestliže stavební úřad posoudil záměr jako nevyhovující požadavkům ustanovení § 90 stavebního zákona, což znemožnilo žádosti vyhovět, pak bylo namísto neprovádět další dokazování.

K čl. 11 odst. 7 vyhl. o OTHP stavební úřad uvedl, že v dokumentaci chybí údaje o hydrogeologických podmínkách pozemku, na základě kterých lze posoudit požadavek uvedeného ustanovení, tj. likvidaci dešťové vody přednostně vsakem a teprve v případě, kdy to hydrogeologické poměry neumožňují, likvidovat je napojením na veřejnou kanalizaci. K námitce o výzvě k doplnění zde odkazuje odvolací orgán na předchozí ustanovení.

- závěr stavebního úřadu o rozporu s čl. 13 odst. 1 vyhl. o OTHP, v dalším textu pak konstatují také nesprávný závěr o rozporu s čl. 13 odst. 3 vyhl. o OTHP (i když neuvádí konkrétní ustanovení), když odvod spalin z kotelny v 1 PP negativně neovlivní okolní obytnou zástavbu, což vyvrací odkazem na stanovisko ÚMČ Praha 5, odboru dopravy a ochrany životního prostředí, a na zpracovanou energetickou bilanci. K této problematice pak dále uvádějí, že podle požadavku stavebního úřadu byla nad rámec požadavků zákona zpracována energetická bilance projektu s výslednými hodnotami nevyžadujícími ani vyjádření Státní energetické inspekce. V dokumentaci není prokázáno, že projekt nenaplnuje parametry, pro které by bylo třeba vyžadovat zpracování rozptylové studie, požadavek stavebního úřadu je tedy nezákonný.

K tomuto odvolacímu bodu k čl. 13 odst. 1 odkazuje odvolací orgán na již uvedené, v případě ustanovení čl. 13 odst. 3, podle kterého negativní účinky stavby na životní prostředí (škodlivé exhalace, hluk, teplo, otřesy, vibrace, prach, zápach atd.) nesmí překročit limity uvedené v předpisech, stavební úřad konstatoval, že v dokumentaci není prokázáno, že odvod spalin z kotelny v prvním podzemním podlaží objektu negativně neovlivní okolní zástavbu. Ve stanovisku ÚMČ Praha 5 z hlediska ochrany ovzduší bylo konstatováno, že objekt významněji neovlivní proudění vzduchu ani kvalitu ovzduší v dané oblasti a v souvislosti s ní nejsou navrženy žádné nové potencionální zdroje znečištění životního prostředí. Z hlediska ochrany ovzduší nejsou tedy proti stavbě námitky, avšak stavební úřad je povinen, jak ukládá příslušné citované ustanovení, ověřit, že odvod spalin, jejichž hodnota je v souladu s požadavky příslušného orgánu, bude proveden tak, aby negativně neovlivnil okolní zástavbu. To však v dokumentaci nebylo prokázáno. V textové části je k této problematice bez dalšího uvedeno „Odvod spalin bude nad střechu objektu.“

- stavebním úřadem vytýkané nedostatky v dokumentaci a to chybně uvedená č. některých pozemků v koordinační situaci v měř. 1:500 – dle odvolatelů chyba v psaní a počtech; absence údajů požadovaných vyhl. č. 503/2006 Sb., příloha č. 4, bod C.2.e) v části přeložky kanalizační přípojky – odvolatelé namítají, že měli být vyzváni k doplnění; absence zákresu povolené stavby

ubytovny na sousedním pozemku v situaci a pohledech s výškovým osazením obou staveb za účelem posouzení odstupových vzdáleností – odkaz odvolatelů na projednání věci s vlastníkem a na dokumentaci přístupnou k nahlédnutí na stavebním úřadu; přetrvávající rozpor mezi dokumentací a závazným stanoviskem dotčeného orgánu státní správy na úseku památkové péče (stavba s obytnou věží o pěti, resp. šesti podlažimi na východní straně a popisem v technické zprávě, na kterou stavební úřad písemně upozorňoval – odvolatelé k tomuto názoru stavebního úřadu sdělují, že oproti dokumentaci předkládané k posouzení památkovému orgánu byl projekt upraven ve vnitřní dispozici obytné věže v souladu s čl. 3 vyhl. o OTTP, že parametry pro posouzení v úrovni územního řízení nebyly dotčeny, proto nebyla žádána revize stanoviska. V závěru odvolání odvolatelé poukazují na skutečnost, že stavební úřad se nezabýval jednotlivými námitkami vznesenými účastníky řízení v souladu s ustanovením § 114 stavebního zákona.

K uvedeným námitkám odvolací orgán souhrnně uvádí, že obsah a rozsah dokumentace předkládaná k žádosti o vydání územního rozhodnutí stanoví vyhl. č. 503/2006 Sb. Stavební úřad je povinen v řízení vyjasnit sporné záležitosti, které jsou nezbytné po řádné posouzení věci. Pokud však nelze žádosti vyhovět, postupuje podle příslušných ustanovení stavebního zákona a správního řádu tak, aby nedocházelo ke zbytečnému prodlužování řízení. V tomto smyslu konal i stavební úřad v řízení o navrženém umístění stavby. K námitce, že se stavební úřad nezabýval jednotlivými námitkami účastníků řízení, odkazuje stavební úřad na odůvodnění rozhodnutí, kde je uvedeno, že účastníkům byla dána možnost se k záměru vyjádřit, možnosti bylo využito a vzhledem k tomu, že byla žádost zamítnuta, byly vzaty na vědomí. V případě, že by výsledek posouzení věci měl kladný výsledek, bylo by o jednotlivých námitkách účastníků řízení rozhodnuto ve výrokové části rozhodnutí.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl odvolací orgán k závěru, že postup stavební úřad neodporoval právním předpisům a nebyl věcně nesprávný, proto rozhodl tak, jak uvedl ve výroku tohoto rozhodnutí.

Účastníkům řízení zastoupeným na základě plné moci se rozhodnutí doručuje prostřednictvím zástupce.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Ivana Jakoubková
ředitelka odboru stavebního

Rozhodnutí se doručuje:

A. Účastníci řízení (doporučeně do vlastních rukou):

a) odvolatelé a účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu

1. Mgr. Martin Bahleda, advokát, Kozí 915/7, 110 00 Praha 1

b) účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu

2. MHMP OST- **úřední deska**

pro informování účastníků řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů

3. ÚMČ Praha 5 – **úřední deska**

pro informování účastníků řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů
a podání zprávy o zveřejnění

B. Ostatní (doporučeně):

1. ÚMČ Praha 5, odbor stavební úřad, nám. 14. října 4, 150 22 Praha 5 + spis

2. ÚRM - evidence rozhodnutí, Věra Faktorová, Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2

C. MHMP - OST:

1. OST/03/Jr

2. OST/02/Vr

3. OST/01/Kr

4. OST/03/My

4., 5., 6. OST/01/Če